

Ο Προφήτης Ιερεμίας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Περί τα μέσα του 7^{ου} π.Χ. αιώνα, σε μια περίοδο μεγάλων και διεθνών αναταραχών για την περιοχή της Εγγύς Ανατολής και της Παλαιστίνης, με τους Χαλδαίους να καταλαμβάνουν τη Βαβυλώνα και να απειλούν την ύπαρξη του ασσυριακού κράτους, εμφανίζεται στο προσκήνιο της βιβλικής ιστορίας ο προφήτης Ιερεμίας, του οποίου η προφητική δράση διήρκεσε για περίπου 50 χρόνια. Ο πατέρας του ήταν ο Χελκίας, ιερέας της Αναθώθ και όπως μαρτυρεί το Ιερ. 1,5 ο Ιερεμίας κλήθηκε στο προφητικό αξίωμα προτού ακόμα πλαστεί στην κοιλιά της μητέρας του (“πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε”).

Πηγή:<http://www.byzarticon.gr/>

Ο Ιερεμίας ξεκίνησε το προφητικό του κήρυγμα σε νεαρή ηλικία και έδρασε στην Ιερουσαλήμ επί των βασιλέων Ιωσίου, Ιωάχαζ, Ιωακείμ, Ιεχονίου και Σεδεκίου με την προφητική του δράση να επεκτείνεται μέχρι και την καταστροφή της Ιερουσαλήμ από τους Νεοβαβυλωνίους κατά το 587 π.Χ.

Η περίοδος που κηρύττει ο Ιερεμίας ήταν πολύ κρίσιμη για το βασίλειο του Ιούδα τόσο από πολιτικής όσο από θρησκευτικής και ηθικής άποψης. Από θρησκευτικής άποψης, χαρακτηριστικό γνώρισμα της εποχής εκείνης ήταν ότι παρά την θρησκευτική μεταρρύθμιση του βασιλιά Ιωσία (622/621 π.Χ.) μεγάλο μέρος του λαού εξακολουθούσε να ακολουθεί την ειδωλολατρία και το θρησκευτικό συγκρητισμό που είχε υιοθετήσει ο βασιλιάς του Ιούδα Άχαζ και συνέχισαν οι βασιλείς Μανασσής και Αμών για πολιτικούς κυρίως λόγους.

Εκτός από την πολιτική των προαναφερθέντων βασιλέων ο προφήτης είχε να αντιμετωπίσει την ηθική κατάπτωση, την κοινωνική διαφθορά, και τους ψευδοπροφήτες της εποχής του, οι οποίοι μαζί με τους πολιτικούς άρχοντες καλλιεργούσαν φιλοαιγυπτιακή πολιτική προσπαθώντας να αντιμετωπίσουν τον επερχόμενο βαβυλωνιακό κίνδυνο. Η δε προαναγγελία της καταστροφής του Ναού της Ιερουσαλήμ προκάλεσε εναντίον του το μίσος των πολιτικών αρχόντων και των ψευδοπροφητών, ενώ η θέση του προφήτη στο βασίλειο ήταν δυσχερέστατη προσπαθώντας να κρατήσει το λαό μακριά από τη λατρεία ξένων θεοτήτων.

Το βιβλίο του προφήτη Ιερεμία αποτελείται από 52 κεφάλαια και περιέχει:

α. Απειλητικούς λόγους κατά του Ιούδα και της Ιερουσαλήμ

β. Παραμυθητικούς λόγους προς τον Ισραήλ και τον Ιούδα

γ. Πληροφορίες περί του προφήτου

δ. Προφητείες κατά των εθνών και

ε. Ιστορικό Παράρτημα

Τρία είναι τα βασικά γνωρίσματα του βιβλίου του προφήτου Ιερεμία: α) ο Ιερεμίας, όπως και οι προγενέστεροι αυτού γνήσιοι προφήτες, δέχεται το Θεό ως δημιουργό, εξουσιαστή και κυρίαρχο σύμπαντος κόσμου, φύσεως και ανθρώπου, β) η παντοδυναμία Του συνδυάζεται και ταυτίζεται με την παγγνωσία του μπροστά στην οποία τίποτα δεν μπορεί να παραμείνει κρυφό και γ) η ιστορία αποτελεί πεδίο των θείων αποκαλύψεων όπου ο Θεός είναι ο απόλυτος ρυθμιστής της και επιφέρει απόλυτη εξουσία σε όλους τους λαούς της οικουμένης.

Ο προφήτης Ιερεμίας πιστεύει πως η καρδιά του ανθρώπου αποτελεί το κέντρο του όπου μέσα της εδρεύει η θρησκεία. Έτσι η θρησκεία αποτελεί ατομική υπόθεση, ο δε άνθρωπος είναι υπεύθυνος για τις πράξεις του. Με τον ιδιαίτερο τονισμό της ατομικής θρησκείας ο Ιερεμίας αποβαίνει ο εκπρόσωπος και διδάσκαλος της εξατομικεύσεως της θρησκείας.

Η μνήμη του τιμάται την 1η Μαΐου.